

ת"פ 31622/09/21 - א' ל' נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום בנצרת

ת"פ 31622-09-21 מדינת ישראל נ' ל'
תיק חיצוני: 282006/2021

לפני מבקש נגד משיבה
כב' השופטת הבכירה, דלית שרון-גרין
א' ל'
מדינת ישראל

החלטה

מבוא

1. לפניי בקשה לביטול כתב האישום בטענה מקדמית של הגנה מן הצדק, לפי סעיף 149(10) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982 (להלן: "**חסד"פ**"), וזאת בשל אי קיום חובת היידוע לפי סעיף 60א לחסד"פ.

2. נגד המבקש הוגש ביום 22.09.2021 כתב אישום המייחס לו עבירה של הפרת צו בימ"ש שנועד להגן על אדם, לפי סעיף 287(ב) לחוק העונשין, התשל"ז-1977.

על פי העובדות המיוחסות למבקש בכתב האישום, הפר האחרון החלטה שניתנה על ידי בית המשפט לענייני משפחה בנצרת, שאסר על המבקש בין היתר להטריד טלפונית את המתלוננת, שעמה היה מצוי בהליכי גירושין (להלן: "**הצו ההגנה**"). זאת עשה בכך, שבניגוד להוראות צו ההגנה, התקשר למתלוננת כשהיתה בעבודתה ב-7 מועדים שונים בין 11.11.2020 (בכתב האישום נכתב בטעות 11.11.2021) ובין 09.03.2021, בסך הכול 14 פעמים באמצעות שיחות חסומות.

3. בישיבה שהתקיימה ביום 24.01.2021 העלה בא כוחו של המבקש טענה הגנה מן הצדק בשל כך שלטענתו מכתב היידוע למבקש, שבו הייתה מחויבת המאשימה קודם להגשת כתב האישום, נשלח ללא כתובת מדויקת של המבקש אלא תוך ציון שם היישוב בלבד, רמת ישי.

טיעוני הצדדים וההשתלשלות הדיונית שלאחריהם

4. **ב"כ המבקש** טען כי במכתב היידוע למבקש, מיום 11.04.2021, מופיעים אמנם פרטי המבקש, אך בכתובת למשלוח מופיע שם היישוב בלבד, על אף שכתובתו המדויקת של המבקש הייתה ידועה למשיבה מתוך צו ההגנה

שהוצא נגד המבקש, וכפי שעולה גם מבש"א 31564-03-21 בעניין הארכת תנאי שחרורו של המבקש ומהכתובת המופיעה בכתב האישום עצמו. בפועל, כפי שעולה ממעקב המשלוחים, המכתב לא נדרש.

הסניגור טען כי משמכתב היידוע לא נשלח לכתובתו הנכונה של המבקש לא מתקיימים התנאים המקימים את חזקת המסירה המופיעה בסעיף 60א(ג) לחסד"פ.

ב"כ המבקש טען עוד כי למבקש טענות כבדות משקל, שהיה יכול להעלותן במסגרת שימוע והיו יכולות להביא להימנעות מהגשת כתב האישום, לו נערך שימוע כראוי. כן טען כי אל מול הפגיעה המהותית במבקש, לא תגרם פגיעה לאינטרס הציבורי, משביטול כתב האישום בשלב שבו מצוי ההליך, קודם ההקראה, אינו מונע הגשת כתב האישום לאחר מכן. כן הפנה הסניגור לפסקי דין שבהם בוטל כתב אישום בשל פגם בהליכי השימוע.

ב"כ המבקש טען בנוסף כי אמנם במעקב המשלוחים נכתב כי נשלחו מסרונים למבקש בעניין הדואר הרשום ביום 21.04.2021, 28.04.2021, אך מסרון אינו עומד בדרישת החסד"פ כי יישלח מכתב. כן טען כי אין לדעת למי שנשלח המסרון.

5. **ב"כ המשיבה** טען בתגובתו בכתב מיום 24.01.2022 כי מכתב היידוע נשלח ביום 14.04.2021 לרח' האורן 33, רמת ישי, דהיינו, כי בניגוד לטענת ב"כ המבקש המכתב נשלח לכתובתו המדויקת של המבקש. כן טען כי כתובת זאת הייתה הכתובת העדכנית שעלתה מבדיקה שערכה המשיבה קודם למשלוח, וכי ממעקב משלוחים עולה כי ביום 22.04.2021 נשלח מסרון לנמען וביום 28.04.2021 נשלח מסרון נוסף לנמען וביום 13.05.2021 נרשם הסטטוס "לא נדרש בידי הנמען ויוחזר לשולח".

לביסוס האמור צירפה המשיבה לתגובתה את הנספחים הבאים:

- **נספח א'** - אישור מדואר ישראל על משלוח דברי דואר רשומים במרכז מתאריך 14.4, שלפיו דואר רשום למבקש נשלח לכתובת האורן 33, רמת ישי;
- **נספח ב'** - תדפיס רשימת כתובות על שם המבקש שבה נכתבה הכתובת האורן 33, רמת ישי ככתובת המבקש הרלוונטית לנובמבר 2020 עד נובמבר 2021;
- **נספח ג'** - תדפיס מעקב משלוחים על פריט הדואר הרשום שמספרו תואם את המספר המופיע בנספח א'.

ב"כ המשיבה טען כי נוכח האמור, מלאה המשיבה את חובתה ושלחה בדואר רשום מכתב יידוע לכתובתו העדכנית של המבקש, והפנה לחזקה הקבועה בסעיף 60א(ג) לחסד"פ.

ב"כ המשיבה הוסיף וטען כי לו נשלח מכתב היידוע לכתובת הכללית "רמת ישי", היה המכתב מוחזר לשולח, ובוודאי שלא היה מוגדר כ"לא נדרש". כן טען כי אין להתעלם מהעובדה שנשלחו למבקש שני מסרונים וכי חרף זאת לא דרש המבקש את המכתב.

6. ביום 25.01.2022 הוגשה התייחסות ב"כ המבקש לתגובת המשיבה, לאחר שהעברתי את האחרונה

להתייחסותו. ב"כ המבקש קבל על כך כי הנספחים שאליהם הופנה בית המשפט, ואף מכתב היידוע עצמו, לא נכללו ברשימת חומר החקירה. לגופם של דברים, טען כי לא ניתן לדעת אם נספח א' הומצא לידי דואר ישראל, ולא המסמך המקורי המצוי ביד המשיבה. עוד טען בהקשר זה כי בנספח א' נותרו "שם השולח", "שם וותימת הפקיד" ו"שם האשנבאי וותימתו", כשהם ריקים, ולפיכך לא ניתן לדעת אם המענים המופיעים בו הועברו לדואר ישראל. ב"כ המבקש הפנה למדריך הדואר המפורסם באתר דואר ישראל שלפיו "הטופס החתום בחתימת ידו של הפקיד ובחותמת הדואר, יוחזר לשולח כאישור על קבלת המשלוח בדואר רשום" משנספח א' לא עומד בתנאים אלה, לא תוכל המשיבה להנות מחזקת המסירה הקבועה בסעיף 60א לחסד"פ.

לעניין המסרון טען ב"כ המבקש כי מספר הטלפון של המבקש אינו מופיע בנספח א', כך אין לדעת מניין לדואר ישראל מספר הטלפון של המבקש. כן חזר וטען כי משלוח מסרון איננו עונה על חובת היידוע לפי סעיף 60א לחסד"פ.

ב"כ המבקש טען כי משמכתב היידוע עצמו הוחזר למשיבה, הרי שהיא יכולה להמציא את המכתב המקורי בצירוף המעטפה וכך יוברר אם בוצעה חובת היידוע כנדרש.

7. בהחלטתי מיום 25.1.2022 הוריתי כי המשיבה תעביר את צילום המעטפה.

8. ביום 27.02.2022, לאחר מספר בקשות ארכה, הגישה המשיבה את תגובתה בה טענה כי בתחתית נספח א' מוטבעת חותמת דואר ישראל בצירוף תאריך, וכי מבירור עם דואר ישראל עולה כי מסמך זה מהווה אישור משלוח רשמי. אשר לטענת ב"כ המבקש כי מדובר במסמך פנימי שאין לדעת אם הומצא לדואר ישראל, טען ב"כ המשיבה כי חותמת הדואר בצירוף המדבקה, עם מספר מעקב משלוח, המודבקה על נספח א', מוכיחים כי אין מדובר בתרשומת פנימית. לנוכח האמור, טענה המשיבה, הבקשה לקבל את מעטפת המכתב מתייתרת.

9. לתגובה משלימה של המשיבה, גם היא מיום 27.02.2022, צורף מכתב מדואר ישראל ממנו עולה כי נשלחו שתי הודעות למבקש, ביום 22.04.2021 וביום 28.04.2021, שבהן נתבקש לסור לסוכנות רמת ישי. ההודעות נמסרו לתא חלוקה שבשימוש המבקש שמספרו 783. כן נשלחו ההודעות לטלפון נייד שמספרו 054-5426000.

10. ביום 04.03.2022, בעקבות החלטתי מיום 28.02.2022, הגיש ב"כ המבקש תגובה משלימה, שבמסגרתה טען כי תגובת דואר ישראל אינה מוסיפה דבר לעניין קבלת הדואר על ידי דואר ישראל לשליחה לכתובת הרשומה. כן טען כי מדובר בתגובה מטעם מחלקת שירות הלקוחות החוזרת על האמור בנספח ג' לתגובתה הראשונה של המשיבה. עוד הוסיף כי בקשות הארכה השונות שהוגשו על ידי המשיבה הוגשו לצורך הגשת המעטפה, אלא שכעת טוענת המשיבה כי הצורך בהמצאת המסמך התייתר מבלי שהיא מספקת מידע מדוע לא הומצאה המעטפה והאם היא כלל בנמצא. ב"כ המבקש הוסיף וטען כי המצאת המעטפה, ושקיפות באשר לשאלת קיומה, היא חלק אינטגרלי מהזכות להליך הגון.

דין והכרעה

11. לאחר ששקלתי את טענות הצדדים, באתי לכלל מסקנה כי יש לדחות את הטענה המקדמית לביטול כתב אישום בשל הגנה מן הצדק.
12. אניח כי המעטפה המקורית של מכתב היידוע, או העתק שלה, אינם בנמצא. חרף זאת, מצאתי שניתן לקבוע על בסיס המסמכים שהוגשו על ידי המשיבה כי מכתב היידוע נשלח על ידי המשיבה לכתובת הידועה לה.
13. אין מחלוקת כי הכתובת הרלוונטית למשלוח מכתב היידוע, בעת שנשלח, היא רח' האורן 33, רמת ישי. והנה כתובת זו היא אכן הכתובת המופיעה בנספח א', שהוא כאמור אישור מדואר ישראל על משלוח דברי דואר רשומים מתאריך 14.4.21.
14. אכן, בנספח א' לא מולאו "שם השולח" "שם וחתימת הפקיד" ו"שם האשנבאי וחתימתו". עם זאת, נוכח העובדה כי על האישור מוטבעת חותמת הדואר, לא מצאתי כי יש בפגמים טכניים אלה כדי לערער את המסקנה כי מכתב היידוע אכן נשלח על ידי המאשימה בדואר רשום לרח' האורן 33, רמת ישי.
15. ודוקו, סעיף 60א אינו קובע דרך מסוימת שבה יוכח משלוח מכתב היידוע בדואר רשום לכתובת הידועה למשיבה. ודאי שהוכחת המשלוח אינה כבולה להוראות "מדריך הדואר", אליו הפנה בא כח המבקש, שבכל הכבוד אינו בעל תוקף נורמטיבי מחייב בהקשר זה.
16. משמצאתי כי מכתב היידוע נשלח לכתובת הידועה למשיבה, הרי שלפי הוראת סעיף 60א לחסד"פ רואים אותה כאילו הומצאה כדין גם בלא חתימה על אישור מסירה.
17. בשולי הדברים אציין, כי לא ניתן להתעלם מהעובדה שנשלחו שני מסרונים לטלפון הסלולרי של המבקש, שבהם נתבקש לסור ליחידת הדואר כדי לקבל דואר רשום.
18. כעולה מתגובת הדואר, שצורפה לתגובתה המשלימה של המשיבה מיום 27.02.2022, המסרונים נשלחו לטלפון 054-5426000 (פריט מידע שנתחדש בתגובת הדואר, ולא הוברר קודם לכן). מספר טלפון זה הוא הטלפון המופיע בכתב האישום (ולמעשה, מספר טלפון זה מופיע גם בעובדות כתב האישום כמספר הטלפון שממנו בוצעו העבירות המיוחסות למבקש). עוד יצוין כי בתגובתו המשלימה של ב"כ המבקש מיום 04.03.2022, לא עלתה טענה שלפיה הטלפון האמור אינו הטלפון הסלולרי המבקש.
19. מובן כי מסרונים אלה אינם בגדר מכתב יידוע, ולו מן הטעם כי אינם כוללים את יידוע בדבר העברת חומר החקירה לתובע, כנדרש בסעיף 60א לחסד"פ. עם זאת, כאשר עניין לנו בטענת הגנה מן הצדק, מסרונים אלה הם בהחלט בעלי חשיבות בבואנו לבחון את הפגם שנפל, ככל שישנו כזה, לאור המבחן התלת-שלבי שנקבע

ע"פ 4855/02 מדינת ישראל נ' בורוביץ, פ"ד נט(6) 776 (2005). קיומם של המסרונים שנשלחו לטלפון של המבקש, משליך על עוצמת הפגם ועל השאלה אם קיומו של ההליך חרף הפגם יש בו משום פגיעה ממשית בתחושת הצדק וההגינות (או לפי סעיף 149 (10) לחסד"פ, אם יש בו "סתירה מהותית לעקרונות של צדק והגינות משפטית").

20. במקרה דנא, בחינת שאלה זו מתייחרת, משום שכאמור מצאתי כי מכתב היידוע נשלח לכתובת הידועה למשיבה.

21. אשר על כן, אני דוחה את הבקשה לביטול כתב האישום מהטענה המקדמית של הגנה מן הצדק.

משכך, נקבע להקראה נוספת ליום 11.04.22, שעה 10.30.

לזמן הצדדים.

ניתנה היום, כ' אדר ב' תשפ"ב, 23 מרץ 2022, בהעדר הצדדים.